

A.

Mødet den 16. August 1923.

Fraværende: M. Simonsen.

1. (J. Nr. 302—1923). **Indenrigsministeriets Samtykke til Køb af Matr. Nr. 673 a af Bygr.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 179—1923). **Indenrigsministeriets Svar paa Byraadets Forespørgsel om, hvorvidt Kommunens Lønregulativ kan opsiges.**

Ministeriet er enigt med Amtet i, at det under 29. Maj 1920 stadfæstede Lønregulativ for Aarhus Kommunes Embeds- og Bestillingsmænd med Ministeriets Stadfæstelse kan ændres af Byraadet, uden at Tjenestemændene af den Grund kan forlange Afskedigelse med Pension.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 217—1923). **Skrivelse fra Indenrigsministeriet om, at den hidtidige Forfaldstid for personlige Statsskatter for Kommunens Vedkommende bibeholdes for 1923—24.**

Toges til Efterretning.

4. **Meddelelse fra Indenrigsministeriet om bevilgede Statsbyggelaan til:**

- a. (J. Nr. 27⁸⁴—1923). Maskinarbejder J. N. Østrup.
- b. (J. Nr. 27⁸⁵—1923). Apoteker J. O. Wulff.
- c. (J. Nr. 27⁸⁸—1923). Guldsmed A. Svinth.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 12¹⁸—1923). Skrivelse fra Indenrigsministeriet om, at der i Henhold til Aldersrenteloven ikke kan tilstaas Aldersrentenydere ekstra Hjælp til Brændsel.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 144—1923). Udskrift af Ekspropriationsprotokollen vedrørende Ombygningen af Hovedbanegaarden.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 372—1923). Skrivelse fra Kommunebogholderiet med nærmere Oplysning om Kontoen for Delinkventomkostningerne.

»Efter Hr. Borgmesterens Anmodning har jeg nu ladet tage et Uddrag for 3 forskellige Aar af Kontoen for Delinkventomkostninger for at paavise, hvorledes den samlede Udgift hovedsagelig fordeler sig. Jeg har taget Regnskabsaaret 19¹⁸/₁₉, det Aar, som gik forud for den ny Retsplejelov. Regnskabsaaret 19¹⁹/₂₀ har jeg ikke medtaget, da den ny Retsplejelov traadte i Kraft midt i Aaret, men derimod har jeg medtaget Aarene 19²⁰/₂₁ og 19²¹/₂₂, i hvilke Aar den ny Retsplejelov har virket hele Tiden.

I A a r e t 19¹⁸/₁₉ var den samlede Udgift paa 48,442 Kr. 07 Øre, som fordeler sig saaledes:

Arrestregninger.....	29,358. 60
Lægeregninger	612. 00
Beklædning	579. 84
Transportudgifter	5,717. 73
Sagførersalær: Aktor	5,020. 00
Defensor....	3,828. 00
	8,848. 00
Ophold i Sindssygeanstalt	134. 25
do. i Hospitaler	512. 00
do. i Arbejdsanstalt	1,257. 60
At overføre...	47,020. 02

Overført...	47,020. 02
Ophold i Kvindehjælpen	118. 00
Papir, Porto etc.....	1,165. 62
Forskellige Udgifter	528. 50
	48,832. 14

men herfra vil være at drage:

Af Delinkventer indbetalt..	380. 07
Iflg. Revisionsantegnelse ...	10. 00
	390. 07
	48,442. 07

og da der har været behandlet ca. 383 Sager, bliver Gennemsnittet

for Arrestregninger	ca. 76,66
» Lægeregninger	» 1,60
» Transportudgifter.....	» 14,93
» Defensorsalær	» 10,00
» Aktorsalær	» 13,11
» Papir, Porto etc.	» 3,05

I Aaret 19^{20/21} var den samlede Udgift paa 55,606 Kr. 09 Øre, som fordeler sig saaledes:

Arrestregninger	23,398. 54
Lægeregninger	618. 00
Beklædning	1,035. 58
Transportudgifter	7,848. 90
Sagførersalær: Aktor.....	700. 00
Defensor ..	14,255. 00
	14,955. 00
Hospitalsregninger	787. 00
Ophold i Kolonien »Philadelphia«	300. 00
do. i Arbejdsanstalt	1,239. 20
Regninger fra »Fængselshjælpen« ...	2,172. 94
Ophold i Sindssygeanstalt	88. 25
Vidnegodtgørelse	1,225. 00
Gebyr til Stævningsmændene	115. 00
	At overføre... 53,783. 41

Overført...	53,783. 41
Papir, Porto etc. (herunder Trykning af Efterlysninger).....	1,456. 24
Forskellige Udgifter (herunder Hono- rar til Tolk).....	1,160. 88
	56,400. 53

Af Delinkventer er der betalt 145. 00

og der er overført til Konto

II 3 a 1..... 29. 44

174. 44

56,226. 09

men herfra vil være at drage:

Etafen Delinkventbetalt Beløb 50. 00

og Statens Del af Udgift til

off. Forsvarere..... 570. 00

620. 00

55,606. 09

og da der er behandlet ca. 247 Sager, bliver
Gennemsnittet

for Arrestregninger ca. 94,73

» Lægeregninger » 2,50

» Transportregninger..... » 31,86

» Defensorsalær » 57,71

» Papir, Porto, etc. » 5,89

I A a r e t 19²¹/₂₂ var den samlede Udgift paa
71,771 Kr. 01 Øre, som fordeler sig saaledes:

Arrestregninger 34,024. 16

Lægeregninger 868. 00

Beklædning 987. 53

Transportudgifter 9,435. 69

Gebyr til Stævningsmændene 94. 00

Defensor-Salær 19,640. 00

Ophold i Arbejdsanstalt 1,462. 60

do. i Hospitaler..... 329. 00

At overføre... 66,840. 98

Overført...	66,840. 98
Ophold i Sindssygeanstalt	749. 70
Regninger fra »Fængselshjælpen« ..	1,527. 14
Papir, Porto etc. (herunder Trykning af Efterlysninger).....	1,585. 52
Forskellige Udgifter.....	1,152. 62
	71,855. 96
Herfra et af en Delinkvent betalt Beløb	84. 95
	71,771. 01

og da der er behandlet 279 Sager (egentlig er der behandlet 317 Sager, men heraf var 38 kun Regninger over Aktinbinding, i Almindelighed lydende paa 1 Kr. 25 Øre, 1 Kr. 50 Øre, og jeg har derfor kun regnet med $317 \div 38 = 279$ Sager), bliver Gennemsnittet

for Arrestregninger	ca. 121,95
» Lægeregninger.....	» 3,11
» Transportudgifter	» 33,82
» Defensorsalær	» 70,39
» Papir, Porto etc.....	» 5,68

Gennemsnittet for de 3 Aar er altsaa:

	19 ¹⁸ / ₁₉	19 ²⁰ / ₂₁	19 ²¹ / ₂₂
for Arrestregninger....	76,66	94,73	121,95
» Lægeregninger	1,60	2,50	3,11
» Transportregninger.	14,93	31,86	33,82
» Defensorsalær	10,00	57,71	70,39
» Aktorsalær.....	13,11	0,00	0,00
» Papir, Porto etc. ..	3,05	5,89	5,68

Udgiftsstigningen skyldes formentlig nærmest Dyrtiden. Kostpengene, der udbetales til Arrestforvareren, og som næsten udelukkende udgør Arrestregningernes Paalydende, var den $\frac{1}{4}$ 1918 pr. Arrestant pr. Dag 94 Øre + Godtgørelse for $\frac{1}{4}$ kg Rugbrød, men er siden forhøjet saaledes:

Den $\frac{1}{6}$ 1918 fra 94 Øre til 105 Øre + Godtgørelse for $\frac{1}{4}$ kg Rugbrød.

Den $\frac{7}{8}$ 1919 fra 105 Øre til 125 Øre + Godtgørelse for $\frac{1}{4}$ kg Rugbrød.

Den $\frac{1}{1}$ 1920 fra 125 Øre til 140 Øre + Godtgørelse for $\frac{1}{4}$ kg Rugbrød.

Den $\frac{1}{10}$ 1920 fra 140 Øre til 150 Øre + Godtgørelse for $\frac{1}{4}$ kg Rugbrød.

Siden, nemlig fra den $\frac{1}{2}$ 1922 er Kostpengene nedsat fra 150 Øre til 125 Øre + Godtgørelse for $\frac{3}{4}$ kg Brød.

Kostpengene er altsaa i Aarene 19¹⁸/₁₉—19²¹/₂₂ steget fra 94 Øre til 150 Øre pr. Arrestant. Om det er denne Prisstigning, der helt foraarsager Stigningen af Arrestregningernes Gennemsnitstal, er vanskeligt at afgøre, da andre Forhold ogsaa kan gøre sig gældende, f. Eks. hvor lang Tid en Arrestant sidder arresteret, men efter Arrestforvarerens Opgivende er Arresttiden væsentlig den samme under den ny, som under den gamle Retspleje.

Gennemsnitsstigningen for de øvrige Udgifter skyldes dels Dyrtiden og dels den ny Retsplejelov, som traadte i Kraft den $\frac{1}{10}$ 1919.

Efter den ny Retsplejelov er der ingen Udgift til Aktor, idet Politimesteren eller hans befuldmægtigede — i al Fald for Tiden — er Aktor i alle Sager, og af Udgift til Defensor godtgør Statskassen Halvdelen.

Af de samlede Delinkventomkostninger har Aarhus Kommune faaet refunderet af de i Amtsraadskredsen værende Købstæder

for Aaret 19¹⁹/₁₉ 7,186. 97

» » 19²⁰/₂₁ 2,892. 34

» » 19²¹/₂₂ 9,047. 85«

F o r m a n d e n forelagde Sagen. Udvalget havde anmodet Kommunebogholderen om at foretage Opgørelsen, for at man deraf kunde se, paa hvilket Poster Stigningen var størst, og det viste sig da, at f. Eks. Sagførerne havde faaet et klækkeligt Tillæg, idet Gennemsnitshonoraret var steget fra 10 Kr. til over 70 Kr.

A n d r. C h r i s t e n s e n fandt det ikke underligt, at denne Konto var steget siden 1918, for der havde jo været en almindelig Prisstigning paa alt siden den Tid, og Stigningen i Honoraret for Sagførere, der medvirker ved de offentlige Sager, var tillige højst naturligt af andre Grunde. For det første var den tidligere Betaling af 10 Kr. uanstændig lav for dette Arbejde, idet vedkommende Sagfører fik alle Akter til Gennemsyn og paa Grundlag deraf skulde udfærdige et Aktorat eller Defensorat, og som Defensor skulde han tillige konferere med vedkommende og møde i Retten under Sagens Behandling. Efter Retsplejeformen var Arbejdet blevet langt større. Nu var der kun Tale om Defensorater, og Defensor blev beskikket paa et langt tidligere Tidspunkt end før, nemlig saa snart Undersøgelsen ved Retten begyndte, og han skulde som Repræsentant for den anklagede overvære alle Retsmøder og Forhør, hvilket undertiden kunde tage hele Dage. Selv om derfor Honoraret var 7 Gange større end for 5 Aar siden, var Arbejdet sikkert blevet mere end 7 Gange saa stort, saa Honorarerne maatte snarere kaldes for smaa end for store.

K. M o u s t e n kunde ikke udtale sig om Spørgsmaalet med saa stor Sagkyndighed som Overretssagføreren; men her var et af de Omraader, hvor der paalagdes Kommunerne en Udgift, uden at de kunde sige noget som helst dertil. Selv om Ar-

bejdet var steget, maatte en Stigning i Honoraret til det 7-dobbelte kaldes ualmindelig stor, og der kunde nok være Grund for Byraadet til at rette en Henstilling til Sagførerne om ikke at sætte disse Honorarer alt for højt.

A n d r . C h r i s t e n s e n havde ikke noget med offentlige Sager at gøre og var derfor ikke personlig interesseret i Spørgsmaalet, men man burde dog næppe rette en saadan Henstilling, for den vilde næppe faa nogen som helst Betydning, idet Honorarerne faktisk var smaa for Arbejdet, og det desuden var Dommerne, der fastsatte dem. De Sagførere, som havde nogenlunde at bestille, var helst fri for disse Sager, og det vidnede ogsaa om, at det ikke var noget særlig vellønnet Hverv.

V a l d . P e d e r s e n gjorde opmærksom paa, at Overretssagføreren ved andre Løjligheder holdt paa Pristallet, og derfor var det noget ukonsekvent her at forsvare en Stigning paa 700 %. Der var maaske nok nogle Sager, der gav en Del Arbejde, men der var ogsaa andre, hvor Arbejdet kunde gøres paa en halv Times Tid, og naar 70 Kr. var Gennemsnitshonorar, maatte flere af disse være meget høje. Det var derfor næppe af Vejen at rette en Henstilling til Sagførerne og Dommerne om at tage dette Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse.

A n d r . C h r i s t e n s e n hævdede, at Sagførerne absolut ikke havde noget at gøre med at fastsætte Honorarerne.

F o r m a n d e n bemærkede, at Forhandlingerne jo blev trykt og kunde derefter komme til Købstadforeningens Kundskab; hvis denne saa ønskede at tage sig af Sagen, kunde det jo ske paa den Maade.

Toges til Efterretning.

8. (J. 145—1923). Meddelelse fra Skoledirektionen om, at **Frk. D. K. Bugge** er ansat som **Time-lærerinde** ved **Marselisborg Skole** fra **1. August 1923**.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 359—1923). **Valg af Repræsentanter til Gudenaacentralens Generalforsamling.**

Borgmesteren, A. Bitsch, H. P. Christensen, J. Chr. Møller, P. Petersen, Vald. Pedersen og Mariane Thomsen valgtes.

10. (J. Nr. 452—1923). Meddelelse fra Byggeudvalget med **Oversigt over de af Kommunen opførte Beboelseshuse samt Indstilling om, at Byggeudvalget opløses.** (Aftrykt i Byraadets Forhandlinger, C 1923—24).

Følgende Indstilling forelaa:

»Til Efterretning for Byraadet fremsender Byggeudvalget hermed en skematisk Oversigt over de af Kommunen opførte Beboelseshuse, idet Udvalget iøvrigt henviser til Stadsarkitektens Redegørelse. Samtidig fremsendes en Oversigt fra Stadsarkitekten over Lejeforholdene i samme Ejendomme i den forløbne Tid.

Udvalget mener nu at have endt sin Mission og henstiller derfor til Byraadet at opløse dette.«

F o r m a n d e n forelagde Sagen. Kommunen havde bygget Huse for ialt 6573499 Kr. 43 Øre. Det kommunale Tilskud hertil vilde efter de sædvanlige Regler andrage 731123 Kr. 14 Øre, og Statens Tilskud var noget lignende, saa at Bygningerne efter Fradrag af Tilskudet stod Kommunen i 5111251 Kr. 95 Øre. Byggeudvalget havde ved Samarbejde med Udvalget for Bygninger og Inventar fremskaffet en Oversigt over, hvorledes Lejeforholdet havde formet sig igennem Aarene,

og det viste sig, at den nuværende Leje svarede til 6,1 % af Byggesummen. Det var derfor ikke nogen god Forretning for Kommunen, idet Ejendommene ikke kunde forrentes med den Leje, men derved var jo intet at gøre. Af Beretningen fremgik det ogsaa, hvor lang Tid det havde taget at bygge de forskellige Ejendomme, og i den Retning var der stor Forskel. Det første Hold Ejendomme opførtes paa ca. 5½ Maaned, men efterhaanden gik Tiden op til næsten 1½ Aar. Det var kedeligt for Udvalget at være Vidne hertil, men der var ikke noget at gøre derved, Udvalget arbejdede ens helt igennem, det var andre Omstændigheder, det skyldtes, at Arbejdet tog saa uforholdsmæssig lang Tid, og den foreliggende Beretning vilde vise Efterverdenen dette Forhold. Taleren vilde henstille at tage Beretningen til Efterretning med Undtagelse af det Punkt, som gik ud paa Opløsning af Byggeudvalget. Der var nu i lang Tid ingen Huse bygget, og skulde Kommunen igen til at bygge, vilde det være rigtigst at nedsætte et nyt Udvalg, da det nuværende var valgt af et tidligere Byraad, hvorfor der burde være Lejlighed til eventuelt at vælge andre dertil. Det var jo et midlertidigt Udvalg, og da der altsaa ikke for Tiden var noget for Udvalget at bestille, vilde det være mest korrekt at opløse det.

Indstillingen vedtoges. Beretningen toges til Efterretning.

11. (J. Nr. 298--1923). Andragende fra »Det forenede Oliekompagni« om Tilladelse til Opstilling af nogle Vagthuse ved dets Tankanlæg.

Brolægningsudvalget anbefaler, at der opstilles Vagthuse af Træ paa de tre ansøgte Steder, Dr. Margrethes Vej ved Indgangen til Riis Skov, Hjørnet af Strandvejen op til Frederikshøj og Hjørnet

af Nørrebrogade og Kaserneboulevarden, og at der stilles følgende Betingelser for Tilladelsen hertil:

»Tilladelsen gives kun midlertidigt og kan til enhver Tid tilbagekaldes af Byraadet med 3 Maaneders Varsel«.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 80—1923). **Andragende fra Dansk Elektrikerforbund om, at der ved de officielle Svendeproøver tilforordnes praktisk uddannede Elektrikere ved Bedømmelsen i dette Fag.**

Fra Aarhus Haandværkerforening forelæa en Skrivelse, hvori det hævdes, at Retten til at vælge eller indstille Skuemestre alene tilkommer Mesterorganisationerne.

Formanden henviste til det foreliggende Andragende og Haandværkerforeningens Svar dertil. Saavidt Taleren vidste, havde der i enkelte Fag været Overenskomst om, at ogsaa Svendene skulde være med til at udpege Skuemestre, og det havde været rarest, om dette Princip kunde være fulgt helt igennem, men det maatte vel nærmest blive en Sag for Lovgivningsmagten at tage sig af.

M. C. Falk forstod ikke rigtigt, at Haandværkerforeningen vilde indtage et saadant Standpunkt. Naar Arbejsgivernes og Arbejdernes Organisationer enedes om, at der skulde aflægges en offentlig Prøve i Fagene, burde det være saaledes, at ogsaa begge Parter var med til at afgøre, om disse Mennesker var uddannet paa en forsvarlig Maade i Faget. Det var noget mærkeligt af Haandværkerforeningen at paaberaabe sig en 40 Aar gammel Forordning uden at tage noget som helst Hensyn til Udviklingen siden den Tid. Det var selvfølgelig meget rart for Arbejsgiverne at være alene om at afgøre, hvorvidt deres Lærlinge var ordentlig uddannede; men man maatte erindre, at

hvis vedkommende var daarligt udlært og derfor ikke kunde faa Arbejde, skulde Faget forsørge ham igennem Arbejdsløshedskassen, og derfor var den anden Part lige saa interesseret i, at han havde lært tilstrækkeligt. Taleren vilde meget henstille til Haandværkerforeningen at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse en Gang endnu. Foreningens tidligere Formand, Magnus Nielsen, saa meget forstaaende paa denne Sag, men den nuværende Formand syntes ikke at have flyttet sig et Skridt fra Tankegangen for 40 Aar siden.

Marius Geertsen oplyste, at det var ikke Haandværkerforeningens Formand, men den samlede Bestyrelse, som havde overvejet Spørgsmaalet, og man fandt ikke Anledning til at give Afkald paa den Ret, som Foreningen havde i Henhold til Loven. Mestrene havde i det hele ikke mange Skanser tilbage; de havde Ansvaret for Lærlingenes Uddannelse, og Kontrakten bestemte, at hvis Lærlingen ikke var ordentlig udlært, og han ikke kunde blive Svend, maatte Mesteren bløde derfor. Hvis Lovgivningsmagten ændrede Forholdet, var det selvfølgelig noget andet, men frivillig gav Mestrene ikke Afkald paa deres Ret.

M. C. Falk fandt det mærkeligt, at der endnu var Folk, som forsøgte at hæmme Udviklingen og ikke kunde se, at Tiden nu var en anden end for 40 Aar siden. Det var rigtigt, at Arbejderne efterhaanden havde erobret nogle Skanser, men de var jo ogsaa Mennesker; men her kunde det tyde paa, at Mestrene var bange for at lade Svendenes Repræsentanter se paa, hvordan Lærlingene blev uddannet; det maatte i hvert Fald være det eneste Motiv til at indtage en saadan Stilling. Mestrenes Erstatningspligt overfor Lærlingene faldt fuldstændig til Jorden, naar det var Mestrene selv, der skulde

træffe Afgørelsen. Taleren havde i flere Tilfælde hørt Klager over daarligt Arbejde af en ung Svend, men ingen talte om, at det egentlig var hans Læremester, som var Skyld deri.

Marius Geertsen svarede, at Mestrene ikke var bange for noget i den Retning, og de havde absolut intet at skjule, for Lærlingeloven skulde nok lære dem at opfylde deres Pligter overfor Lærlingene. Mestrene var heller ikke bange for at lade Svendene medvirke, og f. Eks. i Bogtrykfaget havde man haft Repræsentanter for dem som Skuemestre; men det var Bestemmelsesretten, man holdt paa, og den blev ikke frivillig opgivet.

M. C. Falk erklærede, at saa var der intet andet for, end at Bestemmelseu maatte ændres ad Lovgivningens Vej, og der skulde ogsaa blive gjort alt muligt derfor. Men naar man i enkelte Fag ikke havde noget imod at vælge Arbejdernes Repræsentanter, saa det endnu mærkeligere ud, at det ikke kunde ske ved andre Fag ogsaa.

Vald. Pedersen gjorde opmærksom paa, at siden Forordningen udkom i 1884, var Haandværkerforeningens Fysiognomi helt forandret, idet nu saa godt som enhver kunde blive Medlem deraf, saa den var ikke mere nogen egentlig Repræsentant for Haandværksmestrene. Angaaende Elektrikerfaget, saa havde man i Aarhus en Del elektriske Installatører, som yndede at beskæftige mange Lærlinge og ingen Svende, og saa kunde man nok tænke sig, hvordan Lærlingenes Uddannelse blev. Taleren syntes, at Mestrene lige saa fuldt som Svendene maatte være interesserede i, at Faget ikke blev overfyldt med daarlige Arbejdere; men Installatørerne havde vel sagtens modsat sig det foreliggende Andragende, og Haand-

værkerforeningens Bestyrelse havde saa ikke kunnet tumle dem.

Marius Geertsen hævdede, at disse Installatører jo skulde aflægge en Prøve, og hvis de ikke bestod den, kunde de ikke faa Autorisation; derfor maatte de være lige saa kvalificerede som Svendene til at bedømme et Stykke Svendearbejde; naar de saa tillige havde lovmæssig Ret dertil, var der ingen Anledning til at give denne Ret bort; det vilde Arbejderne sikkert ikke gøre, hvis de havde Retten. Naar der saa faktisk alligevel i visse Tilfælde blev valgt Arbejderrepræsentanter til Skuemestre, var hele Aktionen nærmest en Storm i et Glas Vand, og skulde der ske nogen Forandring, maatte det være ved en Lovændring.

H. P. Christensen mente ikke, at disse Svendepøver havde nogen Betydning mere, og i hvert Fald de større Virksomheder var for længst gaaet bort derfra; skulde der gøres noget, maatte hele Systemet med Svendepøverne afskaffes, saa det blev en virkelig Bedømmelse af en alsidig sammensat Kommission indenfor de enkelte Fag, der havde Ret til at idømme en virkelig Bod til den Mester, som havde forsømt at uddanne sin Lærling ordentligt. Det gjaldt vist særlig de smaa Virksomheder, som yndede at beskæftige mange Lærlinge og lade hver af dem arbejde med en enkelt Gren af Virksomheden, og saadanne kunde ikke siges at være tilstrækkeligt uddannede i Faget. Skulde Prøverne have en virkelig Betydning, maatte Lovgivningsmagten tage sig af Sagen.

M. C. Falk oplyste, at Elektrikerfaget havde haft en meget stor Tilgang i de senere Aar, og der var Tilfælde, hvor en Mand efter en Læretid paa 5—6 Maaneder blev erklæret for Elektriker, men naturligvis ikke kunde Arbejdet ordentligt.

De to Hovedorganisationer havde derfor forhandlet om Spørgsmaalet og var enedes om, at Lærlingene skulde gennemgaa et bestemt Antal Læreaar for virkelig at kunne faa Prædikatet »Elektriker«, og i Forbindelse hermed var det dog naturligt og logisk, at begge Organisationer fik Lejlighed til at være med til Bedømmelsen, særlig da Faget havde Ansvaret for Svendene efter deres Uddannelse.

Marius Geertsen betonedes, at hvis en Mester ikke var faglært, kunde han ikke antage Lærlinge, saa derigennem havde de ogsaa en Beskyttelse. Men det syntes, som om en nok saa god Svend ikke duede mere, saa snart han løste Borgerskab som Mester.

M. C. Falk svarede hertil, at man absolut ikke ankede over dygtige Svende, som blev Mestre, men over de Mestre, som havde 7—8 Lærlingene uden at beskæftige nogen Svend, for saadanne Lærlinge kunde ikke blive ordentligt udlært, og det var Mestrene i det lange Løb heller ikke tjent med.

Marius Geertsen gjorde opmærksom paa, at i Øjeblikket var det næsten umuligt at faa Lærlinge anbragt. I Bogtrykfaget havde man en Skala for, hvor mange Lærlinge der maatte antages i Forhold til Typograferne, men hvis dette blev gennemført i alle Fag, vilde det blive umuligt for en stor Del af Arbejderne at faa deres Børn i Lære. Taleren sympatiserede ikke med Mestre, som udelukkende beskæftigede Lærlinge, men det kunde man ikke forhindre.

Formanden antog, man maatte svare i Henhold til den foreliggende Skrivelse.

Det vedtoges at svare i Henhold til Skrivelsen fra Aarhus Haandværkerforening.

13. (J. Nr. 22^a—1923). **Købekontrakt med Tømrermester Einar Pedersen angaaende en Villagrund ved Stadionalle.**

Godkendtes.

14. (J. Nr. 327—1923). **Indstilling om, at uerholdelige Restancer for Gas- og Elektricitetsafgift føres til Afgang.**

Restancerne androg: Gasafgift for 1919—21: 5638,51 Kr. Elektricitet for 1918—21: 3786,82 Kr.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 339—1923). **Andragende fra Komiteen for Danmarks Deltagelse i de olympiske Lege om at faa overladt en eller flere Byggegrunde til Bortlodning.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar at svare, at man ikke har noget imod, at der bortloddess en eller flere Byggegrunde af Kommunens Jorder, forudsat, at de betales med den sædvanlige Pris.

J. Chr. Møller anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 3^a—1923). **Efterbevilling af Overskridelser i Skolevæsenets Regnskab for 1922—23.**

Formanden meddelte, at der var en Overskridelse paa 6615 Kr., men samtidig var der en Besparelse paa ca. 190000 Kr. paa Grund af Nedgang i Lønninger og Prisfald paa Materialier.

Overgik til 2. Behandling.

17. (J. Nr. 2¹²⁰—1923). **Andragende om Dispensation fra Regulativet til Opstilling af Gasbadeovne for Mejlgade Nr. 58.**

Bevilgedes.

18. (J. Nr. 1²⁰—1923). **Andragende om Tilladelse til Sammenlægning af Matr. Nr. 1362 og 1363 af Bygr. Anbefaledes.**
-